

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Præsertim Augustini, Et Thomæ Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Generalibus Principiis Amoris Et Morum - Prolegomena septem,
Librosque undecim complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput XII. Non figuratis duntaxat & tropologicis, sed planis etiam
perspicuisque Oraculis sacris, eundem sensum Spiritus sanctus expressit
Eccli. 13. 1. Petr. 4. 1. Cor. 10. & 16. Coloss. 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73187](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73187)

102 Denique figura illa significat, otiosum, adedque defectuosum esse omne vitæ tempus, omnè momentum, &c. Dei amore vacuum, uti S. Thomam de Villa-nova disserentem audivimus.

CAPUT XII.

Non figuratis, dumtaxat & tropologicis; sed planis etiam perspicuisque Oraculis sacris, eundem sensum Spiritus sanctus expressit Eccli. 13. 1. Petr. 4. 1. Cor. 10. & 16. Coloss. 3.

103 Siquidem Eccli. 13. expressè præcipit, dicens: *Omni vitâ tuâ dilige Deum*; præcipit (inquam) imperativo usus verbo, sine adjuncto consilium denotante. Etenim D. Basilii & D. Chrysostomi regula est, imperativa sacri Eloquii verba ceteri præceptiva, nisi aliud appareat ex adjecto, prout ostendimus Prolegomeno 3. cap. 5. & 6. Estque specialis hîc ratio sic censendi: cum eodem hîc tenore Deus dicitur diligendus *omni vitâ*, quo Deuteron. 6. diligendus dicitur *tozo corde*; quo Marci 6. *quærit primum regnum Dei*; sitque insuper eadem ratio Dei dilectionem præcipiendi *omni vitâ*, atque eandem præcipiendi *ex toto corde*, præcipiendi ut regnum Dei *primum quæratur*, &c. Quæ tamen locis istis præcipi fatentur omnes. Nihil proinde apertius, nihil planius, nihil expressius loco illo.

104 Nihil etiam apertius & expressius, quam quod 1. Petri Apostolorum Princeps ait: *Ante omnia autem mutua in vobismet ipsis charitatem continuam habentes*, saltem in radice divinæ dilectionis, quæ (juxta Augustinum lib. 1. de doctr. christ. c. 22.) includitur in ordinata dilectione proximi. Continuum ergo Dei dilectionem haberi vult Apostolorum Princeps. Et benè addit, *continuum* (ait V. Beda ad locum citatum) *quia semper diligere valemus . . . semper his quas subjungit virtutibus insistere minime valemus; id est, hospitalitati, doctrina, administrationi gratiarum, vel communium, vel specialium in proximos, ceterisque hujusmodi. Quia hæc nimirum & per officium corporis, & per tempora opportuna fieri necesse est. Ipsa autem charitas, cuius instructu hæc foris aguntur, quia interiori homini præsidet, semper ibidem haberi potest.*

105 Et quid aliud quam continuum (actu vel virtute) Dei propter se dilectionem præcipit Apostolus Paulus, dum 1. Cor. 10. præcipit, dicens: *Omnia in gloriam Dei facite*? Et c. 16. *Omnia vestra in charitate fiant*. Coloss. 3. *Omne quodcumque facitis, in verbo aut in opere, omnia in nomine Domini nostri Jesu Christi*. Quibus locis præceptum importari lib. 8. monstrabimus.

Tom. I.

CAPUT XIII.

Christus Matth. 6. id ipsum confirmat, cum dicit: *Quærite primum regnum Dei.*

106 Istis namque verbis significavit, regnum Dei (quod; ut Augustinus ait, amore quæritur, amore invenitur, amore possidetur) esse debere finem omnis amoris nostri. Quod esse non potest, nisi divinus amor, actu vel virtute, sit in nobis continuus:

Enim-verò regnum Dei primum quærere, 107 est ipsum quærere in capite omnium aliorum affectuum, desideriorumque, ita ut amor regni Dei sit principium, regula ac mensura omnium aliorum desideriorum, ad regulamque ac directionem ipsius intendatur & quæratur quodcumque aliud interdicitur & quæratur. Iste enim est sensus, quo Evangelicum textum illum Augustinus exponit l. 2. de serm. Dom. in mont. c. 17. Nam sic exponit: *Quærite primum regnum Dei; id est, hoc præponite ceteris rebus, ut propter hoc cetera quærantur. Quasi dicat Salvator: Ne avos fines constituatis, ut & regnum Dei propter se appetatis; & ista necessaria; sed hæc potius propter illud. . . . Quia duobus Dominis servire non potestis. Duobus autem Dominis servire conatur, qui & regnum Dei pro magno bono appetit, & hæc temporalia. Non poterit autem & simplicem habere oculum, & uni Domino Deo servire, nisi quæcumque sunt cetera, si sunt necessaria, propter hoc unum assumat, id est, propter regnum Dei.* Hactenus Augustinus, qui deinde recapitulans quod dixit, subjungit: *Ad hanc ergo regulam hoc totum præceptum redigitur, ut etiam in istorum provisione regnum Dei cogitemus, id est, intuitu, seu amore regni Dei ista provideamus. Ut igitur regnum Dei sit primum respectu cæterorum, cetera non propter se, sed propter ipsum amanda sunt, & quæranda. Dumque Salvator dixit, regnum Dei primum esse quærendum, satis innuit, cetera posterius esse quæranda, id est, propter primum. Rursum dum regnum Dei voluit primum quæri, voluit primum istud mensuram esse cæterorum. Siquidem primum in unoquoque genere, mensura est cæterorum. Ex quo rursum consequitur, primum illud quærendum ut sineit cæterorum; ita ut cetera in ordine ad ipsum, & propter ipsum, tamquam finem, quæranda sint. Vide dicta lib. 5. n. 49.*

Itaque primum quærere regnum Dei, est 108 illud ante omnia quærere, & cetera in ordine ad ipsum, ita ut omnium aliarum rerum desiderium ex divini regni desiderio fiat; (ait Illustrissimus D. Castoricensis l. 1. Amoris pœnit. c. 2. n. 2.) *Fit hoc, quando homo nec vitam suam, nec vita subsidia, victum & amicum, nec hominum amicitias, nec dignitates desiderat, nisi quatenus illarum rerum desideria ex Dei prosunt amore. Ille autem amor non pariter aliarum rerum desideria, nisi quatenus sue con-*